Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26491
Copyright: Admont, Benediktinerstift

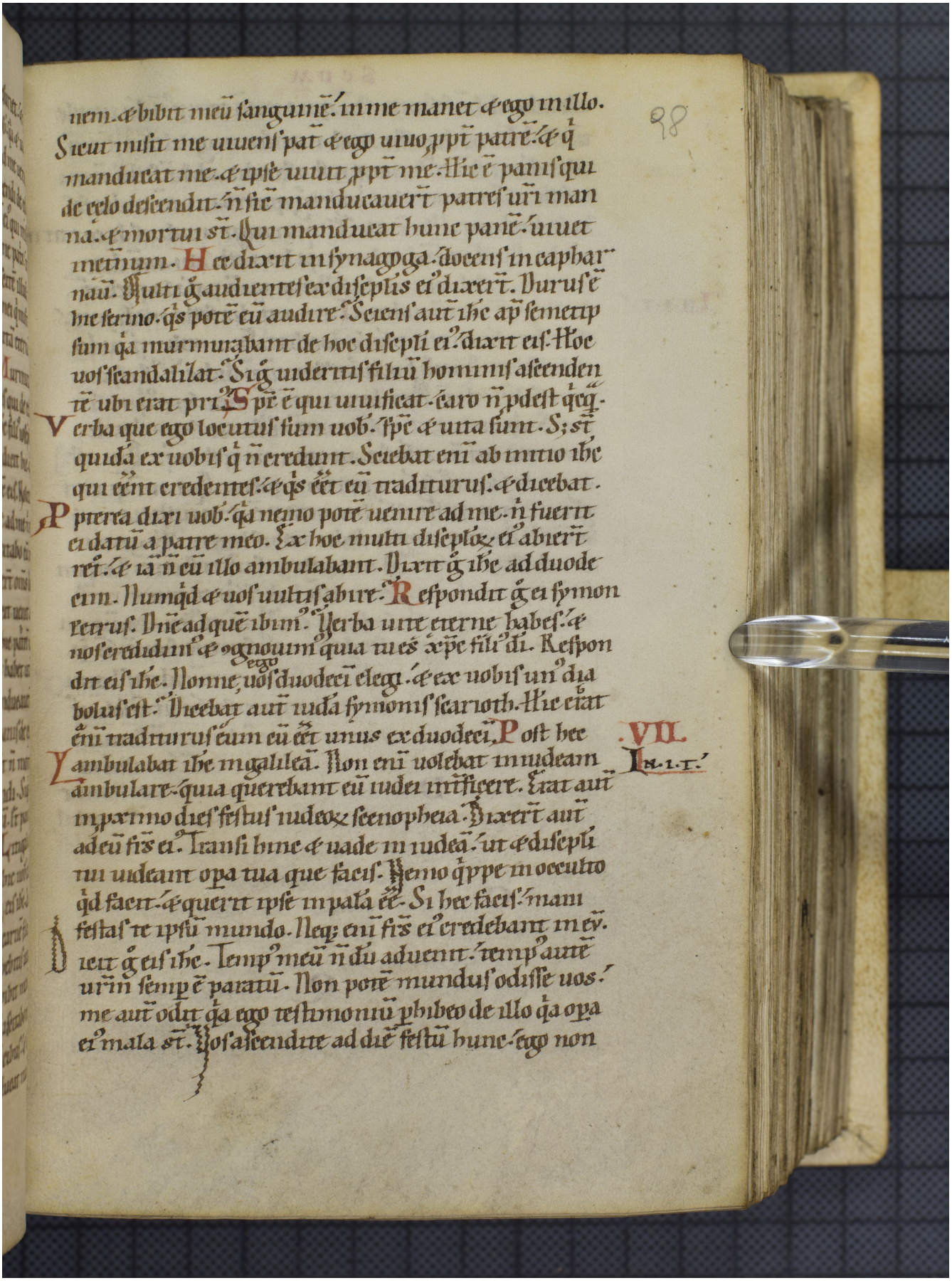

nem. & bibit meū sanguinē. in me manet & ego in illo.
Sicut misit me uiuens pat & ego uiuo ꝓpt patrē. & q̄
manducat me. & ipse uiuet ꝓpt me. Hic ē panis qui
de celo descendit. n̄ sic manducauerūt patres uri man
na. & mortui sūt. Qui manducat hunc panē. uiuet
in eternum. Hec dixit in synagoga. docens in caphar
naū. Multi g̃ audientes ex discplis ei dixerūt. Durus ē
hic sermo. q̄s potest eū audire. Sciens aut ihc ap semetip
sum q̄a murmurabant de hoc discpli ei. dixit eis. Hoc
uos scandalizat. Si g̃ uideritis filiū hominis ascenden
tē ubi erat prius. Spūs ē qui uiuificat. caro n̄ pdest quic-
quam. Verba que ego locutus sum uob. spūs & uita sunt. Sed sūt
quidā ex uobis q̄ n̄ credunt. Sciebat enī ab initio ihc
qui essent credentes. & q̄s esset eū traditurus. & dicebat.
Propterea dixi uob. q̄a nemo potest uenire ad me. n̄ fuerit
ei datū a patre meo. Ex hoc multi discplor ei abierūt
retro. & iā n̄ cū illo ambulabant. Dixit g̃ ihc ad duode
cim. Numqd & uos uultis abire. Respondit g̃ ei symon
petrus. Dne ad quē ibimus. Verba uite eterne habes. &
nos credidimus & cognouimus quia tu es xp̄s filius dei. Respon
dit eis ihc. Nonne ego uos duodecim elegi. & ex uobis unus
bolus est. Dicebat aut iudā symonis scarioth. Hic erat
enī traditurus eum cū esset unus ex duodecim. Post hec
ambulabat ihc in galileā. Non enī uolebat in iudeam
ambulare. quia querebant eū iudei interficere. Erat aut
in pximo dies festus iudeor scenopheia. Dixerūt aut
ad eū fres ei. Transi hinc & uade in iudeā. ut & discpli
tui uideant opa tua que facis. Nemo q̃ppe in occulto
q̃d facit. & querit ipse in palā esse. Si hec facis. mani
festa te ipsū mundo. Neq; enī fres ei credebant in eū.
dixit g̃ eis ihc. Tempus meum n̄ dū aduenit. tempus aut
uri n̄ semp ē paratū. Non potest mundus odisse uos.
me aut odit q̄a ego testimoniū ꝑhibeo de illo q̄a opa
ei mala sūt. Vos ascendite ad diē festū hunc. ego non

VII.
In. l. I.